

# 1

## HET UITZICHT VANAF DE INGANG VAN EEN KERMISS

**M**atilda Pages duwde de deur van Pages & Co open en ademde diep in om de bekende geur van net uitgeblazen kaarsen, pure chocolade en, natuurlijk, boeken op te snuiven. Eventjes vergat ze dat ze helemaal onder de modderspetters zat en genoot ze van de week vakantie die zich voor haar uitstreckte als het uitzicht vanaf de ingang van een kermis. Maar die bubbel van rust spatte uiteen zodra het klamme vocht door haar maillot heen drong en haar deed rillen, en ze liep met grote passen naar de deur die de boekwinkel verbond met het smalle huis waarin ze samen met haar grootouders woonde. Ze liet de deur achter zich dichtvallen, gooide haar schooltas op tafel – waarbij ze per ongeluk een berg aardappels alle kanten op liet rollen – en plofte dramatisch neer op een stoel.

Ze bleef even stil en wachtte tot haar oma zou reageren, en toen die zich eindelijk omdraaide, liet Matilda haar hoofd met een even dramatisch gebaar op haar armen op tafel zakken.

‘Fijne vakantie, Tilda,’ zei oma, terwijl ze verward om zich heen keek. ‘Wat is er toch aan de hand? En waarom ben je boos op de aardappels?’

Matilda bloosde en begon ze schaapachtig op te rapen.

‘Ben je nat? Het regent toch niet nog steeds, hè?’ zei oma, en ze keek door het keukenraam naar buiten. Ze aaide liefdevol over het hoofd van haar kleindochter toen Matilda knielde om een ontsnapte aardappel te redden die de kattenbak in was gerold. Matilda zuchtte en leunde tegen oma’s benen aan.

‘Gemma reed met haar fiets door een modderplas en ze spetterde me helemaal onder.’

‘Dat deed ze vast niet expres,’ zei oma vriendelijk.

Matilda maakte een protesterend geluid.

‘Maar jullie zijn toch zulke dikke vriendinnen?’ zei oma.

‘Dat was vroeger, toen we nog klein waren. Ze heeft nu nieuwe vriendinnen,’ zei Matilda. ‘Ze zit nu in het

netbalteam en wil alleen nog maar met die meiden omgaan. Ze zit elke dag bij Mara en Pippa.'

'Heb ik Mara en Pippa weleens ontmoet?' vroeg oma.

'Nee, die zaten op St. Enid's en gaan de hele tijd alleen maar met elkaar om.'

'Nou, waarom nodig je ze dan niet een keertje uit in de vakantie?' stelde oma voor. 'Om elkaar beter te leren kennen.'

'Ik denk niet dat ze komen,' zei Matilda onzeker. 'Ze fluisteren de hele tijd en beginnen te giechelen als ik iets tegen hen wil zeggen.'

'Dat zal je nog verbazen. Als je het niet vraagt, zul je het nooit weten,' zei oma. 'Wees dapper, Matilda. Wees dapper, wees...'

'Wees dapper, wees nieuwsgierig, wees vriendelijk,' viel Matilda haar in de rede. 'Ik weet het.'

'Dat zeiden we altijd tegen je moeder toen ze klein was,' zei oma.

'Ik denk dat het sommige mensen beter lukt om dapper te zijn dan andere mensen,' zei Matilda.

'Vaak zijn de dingen die niet gemakkelijk lukken juist het belangrijkste,' zei oma. 'Trek nu dat natte uniform maar uit en ga even douchen. Dan maak ik warme

chocolademelk voor je om het begin van de vakantie te vieren.'



Twintig minuten later was Matilda schoon en droog, droeg ze haar eigen kleren en had ze twee bekers warme chocolademelk met slagroom in haar handen: eentje voor haar en eentje voor haar opa. Ze duwde de keukendeur open met haar billen en liep achterwaarts de boekwinkel in. Pages & Co was Matilda's meest favoriete plek ter wereld. Aan de buitenkant, gezien vanaf de drukke Noord-Londense hoofdstraat, zag het eruit als een doodgewone boekwinkel, maar zodra je binnen stond, kon je bijna niet geloven hoe alles binnen die doodgewone muren paste.

De winkel bestond uit vijf verdiepingen vol hoekjes en knusse plekjes, banken en zachte leunstoelen en een doolhof aan boekenkasten waar je ook keek. Een wenteltrap kronkelde langs een van de muren naar boven, en geverfde houten ladders reikten omhoog tot in de hoeken waar je anders maar lastig bij kon. Hoge, aan de bovenkant ronde ramen gaven de winkel een kerkachtige sfeer als het zonlicht naar binnen viel en de stofdeeltjes in

de lucht dansten. Bij mooi weer scheen de zon op de vloer en vaak lag Alice, de kat van de boekwinkel – zo genoemd omdat ze net zo nieuwsgierig is als haar naamgenoot uit Wonderland – te slapen op de warmste plekjes die ze kon vinden.



In de zomer stond de grote open haard achter de kassa propvol met verse bloemen, maar aangezien het al oktober was, brandde er nu een haardvuur.

Matilda was nooit ver buiten Londen geweest, maar toch voelde ze zich als een ervaren reiziger binnen de omslagen van de boeken: ze had over de daken van Parijs geracet, op een bezem leren vliegen en het noorderlicht gezien vanaf het dek van een schip. Ze was op bezoek geweest in wonderlijke landen en in geheime tuinen met meisjes die nieuwsgierig en eigenwijs waren. Ze had boeken gevonden waarover ze lang met haar opa had kunnen praten, gezellig met warme broodjes waar de boter vanaf droop, en verhalen ontdekt die ze keer op keer had gelezen tot ze beter in haar geheugen gegrift zaten dan alle lesstof op school. Ze had vriendschappen gesloten die niets te maken hadden met de ingewikkelde sociale regels op school. Matilda had soms



het idee dat ze de les had gemist waarin de regels van vriendschap waren uitgelegd en dat ze die stof nooit meer had kunnen inhalen.

Opa stond achter de kassa en sorteerde boeken die klanten hadden besteld. Hij legde de bestelbonnen bij de juiste titel en stapelde ze netjes op, zodat ze konden worden opgehaald. Matilda zette de tweede beker warme chocolademelk neer op de toonbank en morste daarbij niet eens zo heel erg veel.

‘Fijne vakantie, Matilda!’ zei hij, en hij tikte haar beker aan met de zijne. Opa nam een flinke slok en deed, zoals altijd, alsof hij niet doorhad dat er slagroom op zijn bovenlip zat. ‘Heb je veel huiswerk?’

‘Ik moet een boek lezen dat ik nog nooit eerder heb gelezen,’ zei Matilda met een uitgestreken gezicht.

‘O, jeetje, lieverd toch,’ zei opa met een grijns. ‘Nou, daar zou ik dan maar mee opschieten als je dat in een hele week gedaan wilt krijgen.’

Matilda giechelde en doopte haar vinger in de slagroom terwijl ze dacht aan de vijf boeken die ze als vakantieleesstapel naast haar bed had klaargelegd.

‘Juf Webber heeft ook gezegd dat we na de vakantie een project gaan doen over onze favoriete boekperso-

nages, en dat we misschien maar vast moesten gaan bedenken wie dat waren. Wie zou jij kiezen?’

‘Wat een vraag,’ zei opa terwijl hij de slagroom van zijn lip likte. ‘Ik heb de neiging om meteen Sherlock Holmes te zeggen, maar ik moet er toch nog even goed over nadenken, dan krijg je straks mijn officiële antwoord. Is er, afgezien van die enorm zware taak, nog iets anders wat je deze week van plan bent? Komt Gemma nog langs?’

‘Ik heb geen idee waarom jij en oma steeds naar Gemma blijven vragen,’ zei Matilda.

‘Doen we dat?’ zei opa verbaasd. ‘O, maar ik dacht dat ze je beste vriendin was?’

‘Die heb ik niet,’ zei Matilda vastbesloten. ‘Ik heb me gerealiseerd dat er niemand op school zit die in aanmerking komt voor de rol van beste vriendin.’

‘En wat zijn precies de vereisten voor de rol van beste vriendin?’ vroeg opa.

‘Ze moet je steunen en het nooit vervelend vinden om met je te praten. Ze moet avontuurlijk zijn, en slim en dapper en grappig...’ Matilda vinkte de eisen een voor een af op haar vingers. ‘Iemand als Anne Shirley of Alice uit Wonderland, dat zijn trouwens mijn favoriete